vetkező vendégek jelentkeztek az installációra: Mátéffy Ferenc dr. polgármester, Fekete Márton országgyülési képviselő, Bugyi Antal polgármester-helyettes, Kálmán Imre tanácsnok, Zilahy Kálmán rendőrfőkapitány, Purjesz János dr. főügyész, Papp László főszámvevő, Mátéffy László, Nagy Gy. Bálint, Csucs Károly törvényhatósági bizottsági tagok.

Hódmezővásárhely *hetven tagu* küldöttséggel képviselteti magát. Az impozáns kiséret tagjai a következők:

A tanács kiküldöttei: Juhász Mihály polgármester, Faragó Sándor, Fejérváry Bertalan, Vetró L. Endre tanácsnokok; Csáky Lajos dr. főügyész, Szathmáry Tihamér főkapitány, Reich Ede főmérnök, Horváth László főszámvevő. Csatlakozásra jelentkeztek: Fári Antal, Wihs Béla, Friedlender Pál dr., Bereczk Péter, Barnátsky Ferenc, Trbojevics Petróniusz dr., Halmi János, Zehery Lajos, Kokovay Mátyás, Borbás Sándor, Singer Andor, Bárány Béla, Szombati Pál, Császtvay István, Kenéz Lajos, Bleier Antal dr., Kánitzer Sándor, Bauer Gyula, Kónya János, Nagy Kardos József, Szél János, Pál János (Klauzál-utca), ifju Maczelka János, Lázár Dezső, Szeles János, K. Szücs András, Nagy István, Hegedüs Ernő, Janáky Gyula, Ajtay Gyula, Hahn Dávid dr., Czukor Bálint dr., Dániel Jenő dr., Goldmann Mór dr., Szomor István, Róth Antal, Aniszfeld Sándor, Mattiasics Dezső dr., Vészi Arthur dr., Groák Dezső, Reiter Oszkár dr., Genersich Antal, Genersich Rudolf dr., Tereh Gyula, Kovács Ferenc dr., Hajdu Béla dr., Vidonyi Jenő, Kádár Lajos, Fejérváry József, Wilheim Mór, Kmetykó Károly, Dósics Elemér, Juhász Mihály dr., Darvassy Gyula, Arany János, Palócz Imre dr., Molnár Mihály, Draskovics Ernő, Juhász Ferenc, Reisinger Gyula, Lázár Lajos.

Csanád, Torontál és Bácsbodrog vármegyék, Makó, Szabadka és Nagybecskerek városok szintén jelentős számu küldöttségekkel képviseltetik magukat.

Gerliczy Ferenc báró egészségi állapota miatt nem vehet részt a főispáni installáción. Ezt közölte egy üdvözlő táviratban Cicatricissel s a főispán a táviratra telefonon értesitette Gerliczyt, hogy vasárnap Deszken meglátogatja s nála ebédel. A főspán a déli vonattal utazik Dezskre s fél négykor érkezik vissza.

—

Bokor Pál helyettes-polgármester tegnap délután Szentesen volt a főispánnál, aki beszélgetés közben érintette installációs székfoglalójának a tartalmát. A helyettes-polgármester ur erre vonatkozólag a következőket volt szives mondani munkatársunknak:

— A főispán ur programbeszédét illetőleg annyit jelezhetek, hogy hangzatos igéreteket nem fog tenni, *de amit megigér, azt keresztülviszi minden körülmények között.* Hasznára kiván lenni a városnak mindazon nagyfontosságu ügyeiben, amelyeknek a megvalósulása elé akadályok gördültek a minisztériumokban. És hozzá tehetem, hogy *Cicatricis* Lajos dr. a városnak igen sok ügyét fogja előre vinni.

Ferenc Ferdinánd utja. *Bécsből* jelentik: *Ferenc Ferdinánd* királyi herceg trónörökös husvét hétfőjén este Miramareból Münchenbe utazik a bajor királyi pár meglátogatására. Felesége, *Hohenberg* Zsófia hercegnő erre az utjára nem kiséri el. A trónörökös udvarmesterével, *Rummerskirch* báró udvari tanácsossal kedden érkezik Münchenbe és a királyi palotában száll meg. Két napig ott tartózkodása alatt a király diszebédet ad tiszteletére, azonkivül szinházi diszelőadás lesz és fogadással egybekötött villásreggeli *Velics* osztrák és magyar követnél.

—

Az orosz cár megvesz egy magyar bányát.

— Gurulnak a rubelek. —

(Saját tudósitónktól.) A guruló rubel, a melyről annyi titokzatos legenda került a nép szájára Beregben, a bukovinai s a máramarosi havasokban, most a határszéli vármegyékből egyre beljebb merészkedik. A hetven percentnyire magyar megyében, *Szatmárban* csendült meg most a vakmerő muszka tallér s akik a körülményeket ismerik, ugy mondják, hogy egészen sikeresen. Az egyik részen egy *eladósodott magyar bányatulajdonos áll,* aki kétségbeesetten keresi a vevőt, a másik oldalon maga *az orosz cár áll,* a hatalmas atyuska, aki kapva-kap a kinálaton, hogy egy szép darab magyar földet hatalmába kaparintson. *A cár megbizottai hetek óta tárgyalnak Nagybányán a borpataki Pokol-bánya megvétele iránt.* A tárgyalások annyira előrehaladtak, hogy rövidesen már a szerződést is megkötik.

A borpataki bányának nem mindennapi a története. Tulajdonosa *Pokol* Elek, aki valaha szegény tanitó volt, amerikai stilusban szedte meg magát a kincses aranybányából. Délutánonkint, amikor hazatért a kis oláh iskolából, nekiállott a hegynek, ahol a feleségével kapott kis háza és telke feküdt és szorgalmasan csákányozta az ércet. Tekenővel hóna alatt kopácsolt a fáradhatatlan verkes s csakugyan nem kis szerencsével. Gazdag érre bukkant s a kincstár nehéz pénzekkel váltotta be a szegény román tanitó aranyban gazdag érceit. Pokol Elek egyre több munkással dolgoztatott, mig a borpataki bánya végre egyike lett a legjobban megmüvelt nagybányai aranybányáknak.

Utóbbi időkben leromlott a kincses bánya. Pokol Eleknek is rosszul kezdett menni, veje, *Tatár* János dr. szinérváraljai ügyvéd százezreibe került. A tékozló vő váltót is hamisitott apósa nevére s kiszökött Amerikába. Pokol nem birta pénzzel vállalatát, las-

Amit az erdő mesél.

Irta: Domokos László.

Emlékek szállanak át az erdőn. Évezrek óta rajzanak igy, apró hullámai a merengő időnek: jönnek, susognak és mennek tovább, az örökkévalóság felé folydogálva. Dalok, a melyeket a hervadó ősz nagy sirja fölött sirtak a lombok. Szinek, melyek a fáradtan leszálló nap utját csókolták. A földhöz simuló haraszt álmai, melyek ott születtek a titokzatos csöndben. Telve az élet és mulandóság változó képeinek varázsával, olyan rejtelmes, elragadó, nagy és bánatos a rengeteg, mint valami magába mélyedt lélek, mely messziről feléje integető ifjuságáról álmodik. Emlékek szállanak át az erdőn . . .

A fák alatt egy leány halad. Arca hamvas és fehér, mint a virág szirma. A lombok bizalmasan integetnek feléje s ő üdvözli valamennyit. Egy öreg fenyőnek mohos törzsét végig simogatja finom ujjaival, aztán odasimul hozzá és meztelen vállát pajkos izgalommal szoritja a mohához:

— Szeretlek, édes, bársonyos, szép fám!

A nap már a hegyek ölében pihent s pirosló fényével áttörve a levelek között, beragyogta a fák alját. A leány belenézett a napba és arca kipirult, szeme összehuzódott, ajka remegni kezdett, mintha valami halk melódiát keresne a szivében. Volt az arcában egy vonás, mely dacossá tette azt; amint ott állott a hallgató végtelenség közepén, olyan volt, mint a viruló élet maga; keblére akarta ölelni a világot.

Nemsokára tovább haladt. Korsóját megmeritette a patak vizében s azután odanyujtotta lábát a frissen csörgedező habóknak, melyek tolakodva és csacsogva futottak arra, hogy megcsókolják. A buzavirágot keblére szoritotta s azután hajába tüzte. Kötényébe szamócát szedett s vidám, gondtalan, nyugalmas lélekkel bujdosott tovább, tovább.

Csaknem sötét lett, mire hazaért. A ház az erdőben állott, egy kicsi tisztáson, melyet süppedő, puha fü födött be. Az ajtó előtt öreg eperfa árnyékozta be a ház falát; nagy sötét foltjai odarajzolták az éjszakát a szelid fehérségre.

A kékesszürke sötétben egy öreg embert pillantott meg, ki a nagy eperfa alatt ülve, révedező tekintettel nézett le a földre. Az öregnek hosszu, fehér szakálla volt és vállára omló, ősz haja. Kinyujtotta a kezét és szemében puha melegség ragyogott, mikor a lányra tekintett.

— Atyám, — szólt a leány félhangosan. Hangja dallamos és tiszta volt, mint a pásztorok éneke.

— Jer, kicsi tündérem, ülj ide a földre. Nagyon hiányoztál nekem. Nélküled az én fáradt lelkem nem egyéb hamvadó tüznél, mely sohasem fog többé lobogni. Olyan vagyok, mint a száradó fatörzs: odvas és mohos; hiányzik belőlem a nemesebb rész. Jer, vigasztalj meg; egyetlen szavad több melegséget ád, mint a mennyit öreg szivem álmodni képes . . .

A leány átölelte az ősz ember térdeit és odahajtotta fejét az ölébe.

— Atyám, a te szakálad oly fehér. Arcod tiszta és mozdulatlan, mint a prófétáké. Tekinteted jóságos és türelmes, éles és mély. Atyám, a bölcseség nem tesz téged boldoggá?

Az öreg ember tekintete belemélyedt a kékes árnyékokba. Önmagába nézett és a lelke nagy távolságaiból rebbenő fény integetett feléje, mint valami fehér kendő. És a szava mély volt és zengő, mintha melléből búgó menydörgés törne föl.

— A boldogság a tiéd, gyermekem . . . Az én csillagom már bucsuzik az égtől, az én örömem veszendő virág . . .

— Atyám, ne légy szomoru, kis tündérkéd akkor sirva fakad, látod . . . Te jó vagy és nemes, mint a Jézus. Én szeretlek és csodállak téged. Mikor ott benn szolgáltam a kővárosban, hol az emberek csak nevetni tudnak, kétségbeejtően és borzalmasan nevetni, de sirni, édesen és boldogan sirni nem, akkor Jézusról álmodtam minden éjjel. Az asszonyom megvert, mert a szép harangszót hallgattam s elfeledtem behajtani a kis csibéket. Kötéllel vert és a kötél vizes volt, mégis égetett. Kifutottam az éjszakába, mint

Olcsóságuk, tartósságuk és szépségük révén országhirüvé vált szegedi BUTOROK
első kézből, nagy választékban csakis az
Egyesült Műasztalosok Butorraktárában Szegeden, Tisza-Lajos körut 19. szám alatt
kaphatók, esetleg részletfizetésre is.